

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico mot Ediltecnica SpA

(Mål C-592/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Artikel 191.2 FEUF — Direktiv 2004/35/EG — Miljöansvar — Nationell lagstiftning enligt vilken myndigheterna inte har möjlighet att ålägga ägare av förorenade fastigheter, som inte bär ansvar för denna förorening, att vidta förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder och enligt vilken dessa ägare endast är skyldiga att ersätta kostnaderna för åtgärder som vidtagits av myndigheterna — Förenlighet med principen att förorenaren ska betala, försiktighetsprincipen och principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas och att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan)

(2016/C 038/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico

Motpart: Ediltecnica SpA

Avgörande

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ska tolkas så, att det inte utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i de nationella målen, enligt vilken behöriga myndigheter, när det är omöjligt att identifiera den som bär ansvaret för förorening av en fastighet eller utverka att denne vidtar åtgärder, inte kan ålägga ägaren av denna fastighet, som inte har orsakat föroreningen, att vidta förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder, varvid denna ägare enbart är skyldig att ersätta kostnader för åtgärder som vidtagits av behöriga myndigheter upp till ett belopp som högst uppgår till fastighetens marknadsvärde, fastställt efter det att åtgärderna har genomförts.

⁽¹⁾ EUT C 52, 22.2.2014.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Tamoil Italia SpA mot Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Mål C-156/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Artikel 191.2 FEUF — Direktiv 2004/35/EG — Miljöansvar — Nationella bestämmelser enligt vilka det inte är möjligt för en administrativ myndighet att förordna om att ägaren till en förorenad anläggning, där ägaren inte är ansvarig för föroreningen, ska vidta förebyggande åtgärder och åtgärder för sanering och enligt vilka nationella bestämmelser det endast föreskrivs en skyldighet att ersätta den administrativa myndighetens åtgärder — Förenlighet med principen att ”förorenaren betalar”, försiktighetsprincipen, principen om förebyggande åtgärder, principen om sanering av miljöskador företrädesvis vid källan)

(2016/C 038/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato – Italien

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tamoil Italia SpA

Motpart: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Ytterligare deltagare: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Avgörande

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ska tolkas så, att det inte utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som dem som är aktuella i det nationella målet enligt vilka det inte är möjligt för den administrativa myndigheten att, då förorening av en anläggning konstateras och då det är omöjligt att identifiera förorenaren eller då det är omöjligt att erhålla reparation från vederbörande, förordna om att ägaren till anläggningen – som inte är ansvarig för föroreningen – ska vidta förebyggande åtgärder och åtgärder för sanering och enligt vilka nationella bestämmelser det endast kan påläggas ägaren ett ekonomiskt ansvar som är begränsat till anläggningens värde sedan åtgärder för sanering vidtagits.

⁽¹⁾ EUT C 194, 24.6.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 30 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Jácint Gábor Balogh mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Mål C-424/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 213 och 214 — Underlåtenhet att deklarerat från det att en verksamhet inletts — Undantag för småföretag — Påföljd)

(2016/C 038/17)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jácint Gábor Balogh

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Avgörande

- 1) Artikel 213.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den inte är ett hinder för nationell lagstiftning som ålägger en beskattningsbar person att deklarerat att en ekonomisk verksamhet har inletts när resultatet av denna verksamhet inte överskrider gränsvärdet för undantaget för småföretag och den beskattningsbara personen inte avser att bedriva en beskattningsbar verksamhet.
- 2) Unionsrätten ska tolkas så, att den inte hindrar att administrativa böter påförs när en beskattningsbar person åsidosätter sin skyldighet att deklarerat att en ekonomisk verksamhet har inletts när resultatet av denna verksamhet inte överskrider gränsvärdet för undantaget för småföretag. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida, i det nationella målet, den påföljd som påförts är förenlig med proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT C 439, 8.12.2014.